

II

Florin Pindaru

II

Gând netrebnic și străin,
Gând stârnit din fum și ceață
Reclădești, cu chip hain,
Ce-am distrus în altă viață.
În pustiu fără margini
Care-n taină mă petrece
Tu durezi o zare nouă
Din ruina grea și rece.

Soare proaspăt și curat
Îmi ridici peste dezastru
Ca un sol dorit de pace
Ridicat peste vreun castru.
Blând izvor, cu apă vie
Îmi aşterni oriunde-n cale
Ca,-nsetat de lungă vreme,
Să caz rob iar vrajei tale.

Să mă-mbăt cu fericirea
Și să gust din nou paharul
Ca s-ajung la urmă iar
Să înghit întreg amarul.
Stiu acum, ah și-am să știu,
Că se surpă toate-odată
N-am a mai jeli degeaba:
Din senin se iscă zloată.